

burde undersøges. Det Materiale, jeg sidder inde med, skal jeg villigt aflevere. Jeg tror ikke, det er heldigt, hverken for Statens eller for Kommissionens Skyld, at noget saadant skal kunne siges. Jeg vil altsaa henstille til den højtærede Forsvarsminister, om der ikke er en Mulighed for, at vi kunne blive fri for dette Indkøb af fremmede Heste, at man i alt Fald til at begynde med først undersøger, hvorvidt disse Heste kunne skaffes her i Landet. Jeg tror, de kunne skaffes herhjemme, naar man vil gøre sig den Ulejlighed, der er nødvendig for at faa dem frem. Men ogsaa her kunde der paapeges adskillige Mangler. Dertil kommer, at de Tider, vi leve i, opfordre til at benytte vort eget Marked. Jeg har fundet Anledning til ved denne Behandling at gøre opmærksom paa dette Forhold, jeg har tidt tænkt paa det før, men der er da fra anden Side gjort opmærksom derpaa. Jeg vil haabe, at der nu maa siges Stop til disse Indkøb af udenlandske Heste, idet jeg tror, at denne Fremgangsmaade hviler paa en Misforstaaelse.

Jeg har dernæst en Bemærkning at gøre i Anledning af, at det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) i sit Foredrag omtalte de Ting, man muligvis kunde spare paa Finansloven, og nævnte i den Henseende Amtmændene, idet han mente, at man havde vel rigeligt af den Slags. Men der er en Ting, jeg vil gøre opmærksom paa i den Forbindelse. Det er, om man ikke kunde blive fri for i hvert Fald nogle af de mange Omsvøb, naar en eller anden henvender sig til et Ministerium. Vi havde forleden i min Kommune til et Sogneraadsmøde et Andragende om, at en Forpligtelse, der var paalagt et Hus, gaaende ud paa, at det ikke maatte nedlægges, maatte overføres paa et andet Hus, hvorpaa der ikke var nogen saadan Forpligtelse. Ansøgeren sendte Andragende derom til Amtet, Amtet sendte det til Landbrugsministeriet, Landbrugsministeriet til Amtet, Amtet til Herredskontoret, Herredskontoret til Sogneraadet, Sogneraadet igen til Herredskontoret, Herredskontoret til Amtet, Amtet til Ministeriet, Ministeriet til Amtet og Amtet igen tilbage til Manden. Vi jævne Folk kunne ikke forstaa, at den Omgang er nødvendig, vi forstaa ikke, at der ikke kunde rettes lidt derved, og at dette umaadelige Omsvøb skulde være nyttigt eller nødvendigt.

Keiser Nielsen: Adskillige af de ærede Medlemmer i dette høje Ting have under

denne Behandling indledet deres Foredrag med at omtale deres respektive Kredses Beskedenhed med Hensyn til Krav og Ønsker paa Finansloven og ere siden i Regelen alligevel komne med et eller andet mindre eller større Krav, som de havde at fremsætte. Jeg kan sige, at jeg har slet ingen Krav, jeg har ingen Ønsker fra min Kreds. Ikke fordi der ikke nok kunde være saadanne Ønsker, men fordi jeg tror at optræde som det bedste Tale-rør for Vælgerne i Stubbekøbingkredsen, naar jeg siger, at vi opgive alle lokale Ønsker og Krav og blot anmode den høje Regering om, at den vil gøre sig Umage for at faa bragt Landet paa et saadant Standpunkt, at der igen er Balance i vore Finanser. Jeg kan i den Henseende give min fulde Tilslutning til det, der er paa-tænkt af Regeringen og omtalt af forskellige ærede Medlemmer her i Salen, at nedsætte en Kommission til at foretage Udrensninger paa vor Finanslov. Det kan ikke nægtes, at naar et nyt Medlem som jeg læser Finansloven, maa han faa det Indtryk, at der er en Masse Poster, hvorpaa der kan spares. Den højtærede Konseilspræsident brugte et udmærket Udtryk for Finansloven, da han sagde om den, at den var et Naadessekretariat. Det var det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), der begyndte — og der er blevet fortsat af andre ærede Medlemmer, det ærede Medlem fra Vemming (Lindø), det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) — med at nævne Ting paa Finansloven, hvor der kunde spares. Jeg vil haabe, det maa lykkes.

Jeg tror, man ikke behøver at gaa saa vidt, som det ærede Medlem fra Højrup mente, idet han sagde, at hvis denne Kommissions Arbejde skulde lykkes, vilde det blive nødvendigt at stryge alt over en Bank, som ikke lige vedrørte Staten. Det er jo undertiden temmelig vanskeligt at afgøre, om en Ting vedrører Staten. Der kan være Tvivlstilfælde, hvor det er vanskeligt at afgøre. Men selv om man ikke skulde naa dertil, tror jeg, man ikke skal være bange for at tage fat og i hvert Fald naa saa vidt, man kan. Jeg tror endvidere, at der rundt omkring i Administrationen vil være forskellige Steder, hvor der kan spares. Det er tidt vanskeligt for Regeringen at trænge til Bunds i disse Forhold, og det er derfor rimeligt, at ogsaa Repræsentanter her paa Rigsdagen komme med Forslag. Jeg vil nævne et Eksempel paa noget, der vistnok koster mere, end det burde, og tillige er